

KREJL

LOKALHISTORISK TIDSSKRIFT FOR LØGSTØR OG OMEGN 8.ÅRG. NR.1
September 1988.

INDHOLD:

Kommentar.....	s. 2
De Aggersborg møller af Bjarne Geil.....	s. 3
Wormsthorp, af Karl Würtzen....	s. 8

Jeg fandt forleden.....	s.10
Hotel, restauration m.m.....	s.12
Smånyt.....	s.15
Udsigt til Petersborg.....	s.16

KREJL udkommer med 4 numre om året, ca. september - november - februar og april. Omfang 16 sider pr. nummer.

Redaktion: N.H.Lindhard.

Ekspedition Balles boghandel, Østerbrogade, 9670 Løgstør.

Postgiro: 1 50 47 46.

Årsabonnement: Kr. 40.-

ISSN 0107-6701

Tryk: Løgstør Bogtrykkeri.

OBS!

Her i første nr. af 8. årg. er der indlagt et girokort. Kortet er kun beregnet til de læsere, der af den ene eller anden grund har glemt at betale. Alle med god samvittighed kan roligt kassere kortet.

Vi har kunnet fastholde den samme pris for KREJL i de sidste fem årgange, men det forudsætter rigtignok, at man husker at betale. I stedet for at eftersøge synderne i kartoteket er det nemmere at lægge et girokort i alle numre, men naturligvis skal der kun betales een gang om året!

Det er glædeligt, at flere læsere indsender artikler eller forslag til dem. I denne omgang drejer det sig om fire, hvoraf to er med i dette nr.

Forventningens glæde

I denne årgang kan bl.a. ventes:

De Aggersborg møller (forts.)

Hoteller m.m.

Afholdsbevægelsen

Til kapsejladts i 1901.

Sport

og så dukker der jo altid noget andet op.

Meget stærke Herrehægtestøvler 8,50 ^{Ærbødigst}
do. Damesnørestøvler fra 8,00,

J. Poulson,
skraas for Unionen.

Forsidebilledet kan give en fornemmelse af, hvordan det har virket at sidde i rofærgen over Aggersund. De kæmpestore årer med en 3-4 mand ved hver. Billedet er fra ca. 1903, altså lige før færgefarten blev overtaget af dampfærgen.

De Aggersborg Møller

af Bjarne Geil

Indenfor Løgstør kommunes grænser ligger en herlig historisk "perle", nemlig Aggersborggård og markerne nord og nordøst for gården. Der er vel få steder i landet, hvor så mange historiske minder er koncentreret på så få hektar land. Jorden gemmer u-tallige minder og heldigvis er de langt fra fundet allesammen endnu. Stedet rummer mange gåder.

Interessen for Aggersborggårds historie er stigende. Turisterne kommer hertil i et stigende antal, men desværre bliver de ofte skuffede. Der er ikke meget at se. Næsten kun en noget forældet tavle lige syd for kirkegårdsdiget.

For et par år siden kom bogen Aggersborg gennem 1000 år. Bogen har været med til at øge interessen, og jeg har hentet megen viden i bogen, også om det denne artikel handler om, nemlig møllerne, der har malet dels Aggersborggårds korn, men også de omkringboende bønder var tvunget til at få deres korn malet på herregårdens mølle.

Min interesse for møllerne opstod ved en tilfældighed. De omtales ved nogle af handlerne, når Aggersborggård blev solgt, men de findes også indtegnet på gamle kort, men tilsyneladende var de helt glemt af egnens befolkning, selvom den sidste var i drift helt op til Første Verdenskrig (1914-18). Den stod ca. 30-40 m fra det sydøstlige

hjørne af kirkegårdsdiget. Der er ikke noget at se idag, måske er jorden lidt rødlig af smuldrende teglsten, men de stammer fra en ældre bygning. Så det er en anden historie.

Møller har været kendt her i landet i måske over 1500 år, og de første var antagelig vandmøller. Vindmøllerne kom til senere, antagelig først i middelalderen omkring år 1400.

De gæve vikinger på Aggersborg har antagelig malet deres korn ved håndkraft. Der er såvidt jeg kan se ingen steder der lige i nærheden af Aggersborg har egnet sig til at anlægge en vandmølle.

De første vindmøller var af stubmølle typen. De var karakteriseret ved at hele møllen kunne drejes. Jeg kender bedst stubmøllen fra den model, der står på frilandsmuseet på Hjerl Hede imellem Skive og Holstebro.

Møllernes ejere var i middelalderen landets stormænd og kirken. Efter reformationen (1536) mistede kirken sin jord, og de store jordbesiddere var ene om større møllebyggerier.

Bønderne har dog også bygget deres små primitive vandmøller - de såkaldte skvatmøller -. Disse møller gav anledning til et utal af stridigheder. Man stjal vandet fra hinanden eller oversvømmede hinandens marker. Til sidst blev skvatmøllerne helt forbudt. Bønderne fik

mølletvang. De skulle lade deres korn male på en bestemt mølle. Kun de frie bønder kunne vælge mølle selv.

På Christian d. IV's tid (1588-1648) kom en ny mølle-type til Danmark. Det var den hollandske type. Den kunne kun dreje møllehatten, hvor den svære aksel, der skal bære møllevingerne var monteret. Denne konstruktion er mere kompliceret. Begge mølletyper, stubmøllen og den hollandske mølle har stået på banken nord for Aggersborggård.

Idag har vi i Vesthimmerland kun en vindmølle tilbage, og det er Vindblæs mølle, sydøst for Løgstør. Det er en stor og flot istandsat mølle af hollandsk type. En tilsvarende mølle har stået i Løgstør by, ja der er vel sørgelige rester af den endnu, men navnet lever i form af Møllebakkevej.

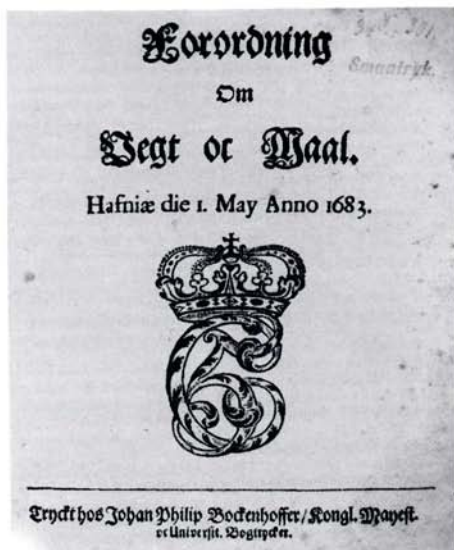

Fig.1. Titelblad fra kgl. forordning om vægt og mål fra 1683.

Som nævnt var det landets velhavere, der havde råd og mulighed for at bygge en større mølle. Bønderne måtte betale for at få deres korn malet. Beløbet blev kaldt toldkorn.

Der blev taget en portion korn med et toldkar fra hver skæppe. Aggersborggårds nuværende ejer kan huske, at der var et målebæger på gården. Det var godt slidt og repareret. Det er borte nu. Det kan have været det gamle toldkar.

Hvor meget er en skæppe? Det er ikke let at udrede. Der herskede langt op imod vor tid ret stor forvirring om mål og vægt. Det gør der forøvrigt endnu. På Mors regner de arealer ud i tønder sæde, og her på egnen i tønder land. Officielt skal arealer på landet vel regnes i hektar.

I Thy var en skæppe 1/18 tønde, men morsingboerne regnede en skæppe for 1/20 tønde. I Aalborg var de afvigere for de kaldte 1/2 tønde for en skæppe. Hvilket mål der er blevet brugt på Aggersborggård er ikke nemt at vide.

Hvor meget en tønde korn var kunne man heller ikke blive enig om i hele landet. I 1683 kom der dog mere skik på mål og vægt. Da blev der ved kongelig forordning bestemt, at en tønde korn, strøgmålt var 144 potter eller 4 1/2 kubikfod. Med nutids mål 139,1 l.

Mølleejerne skulle betale skat af deres indtægt. Det svingede fra egn til egn, hvor meget de skulle betale. På Sjælland betalte møllerne 1/4 af deres indtægt. Så vidt jeg kan se, har der været anvendt andre regler her på egnen. Møllerne skulle betale mølleskyld. En skat der var meget nøje udregnet.

På grund af mølletvangen har mange bønder utvivlsomt haft langt til mølle. Til hestene blev der derfor opført møllestalde. En sådan er også nævnt i forbindelse med Aggersborggård. I 1862 blev mølletvangen ophævet. Erhvervet gjort frit, og en række møller blev bygget landet over. Det skete også ved Aggersborggård. På et tidspunkt har 2 møller tæt ved gården været konkurrenter. Det var den hollandske mølle ved Aggersborg kirke og så en, sandsynligvis tilsvarende mølle på bakken ved Ullerup.

Begge møller var forældede ved Første Verdenskrigs begyndelse. De blev udkonkurreret af de store valsemøller og ældre vne kværne.

Hvornår den første vindmølle, der hørte Aggersborggård til, blev bygget kan næppe klarlægges. I 1725 købte den daværende ejer af Aggersborggård Mads Gregersen Speis, og så kaldet Speitzer, en gård kaldet Ørebro i Gøttrup sogn.

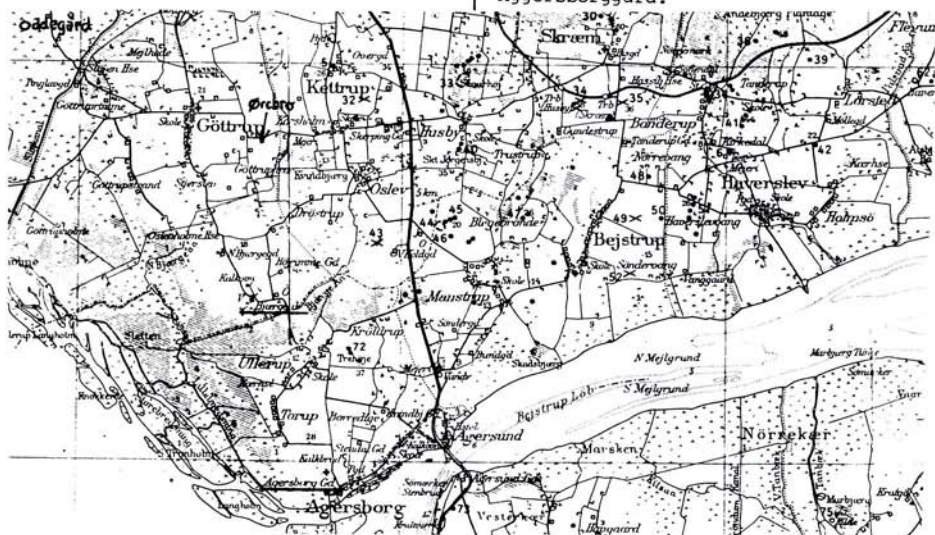
Her nævnes en mølle, og den skulle betale møllehartkorn, altså mølleskat. Det nævnes, at møllen blev flyttet fra Gøttrup hede til Bjerre. På nær navnet Bjerre kan jeg finde alle lokaliteterne på mit autokort.

I 1747 købte Speitzer en gård, Oddegård ved Klim. Den havde også en mølle.

Jeg tror det må have været stubmøller, ihvertfald den der blev flyttet. Den type mølle har nok kunnet lade sig skille ad og samles igen et andet sted. Den hollandske mølle var mere jordfast med fundament og jordbanke.

Af jordebogen fremgår det at mølleskylden for Aggersborggård udgør 3 tønder, 3 skæpper, 3 fjerdingkar og 2 album. En album er næsten intet, (i værdi svarende til en skilling). Mølleskylden er regnet nøje ud.

Fig.2. Kortet viser, hvor Ørebro og Oddegård ligger i forhold til Aggersborggård.

Om der har stået møller nærmere Aggersborggård kan ikke siges med bestemthed. På et kort, (se fig.3) der viser Løgstør grunde er Aggersborggård og kirken indtegnet, men der er ingen mølle. Kortet er fra 1760 (måske noget ældre), og det blev offentliggjort i Danske og Norske økonomiske Magazin. Kortet kender måske nogle af KREJLS læsere fra et lille skrift, Limfjordsmuseet udgav i 1971 (og i 1988) om Løgstør grunde. Kortet er ikke nøjagtigt, så tegneren kan have glemt møllen eller fundet den uvæsentlig. Men på den anden side, en mølle på banken nord for Aggersborggård har været et fortræffeligt sømærke.

Jeg er af den overbevisning, at der endnu ikke var mølle på dette sted.

Ved et ejerskifte i 1777-80 bliver en møllestald og en vejrmølle omtalt. Vurderingsmændene aflægger bygningerne et besøg, og i skødet nævnes stalden og møllen sammen med

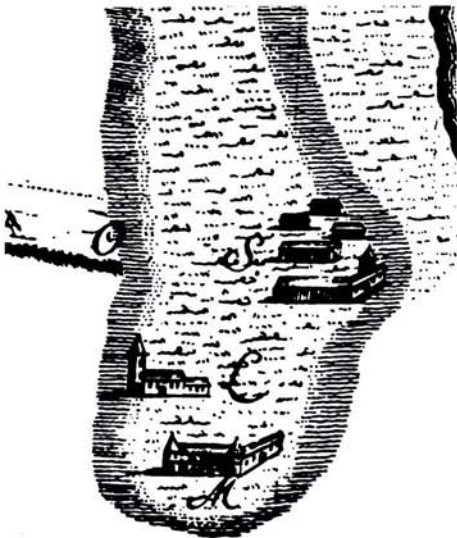

Fig.3.Kort fra Danske Magazin 1760.

Fig.4. Vidensk.Selskabs kort fra 1797 med stubmølle indtegnet ca. 150 m. nordvest for avlsbygningen.

en hestestald, en kornlade og en blegehøve. Det kunne tyde på at møllen nu er placeret umiddelbart nær ved gården. Jeg vil gætte på, at den første Aggersborggård mølle er bygget omkring 1775. En tegning af møllen dukker nemlig også op på Videnskabernes Selskabs kort fra 1797. Opmålingerne til dette kort kan være foretaget nogle år før udgivelsen.

Møllen er på kortet placeret tæt ved gården. Lidt vest for en lige linie mellem Aggersborggård og Aggersborg kirke. At møllen nu ligger tæt ved gården understøttes af, at der i folkeholdet indgår en karl med stillingsbetegnelsen møllersvend. Møllersvenden nævnes første gang i 1801.

Møllen er også indtegnet på et matrikelkort (se fig. 5) fra 1812. Opmålingen skal være foretaget i 1803. Kortet rummer som det ses mange detaljer om Aggersborggårds marker.

Møllen er tydelig nok, men detaljer kan man ikke se. Det er dog en stubmølle. Det er der ingen tvivl om. Som det fremgår af kortet går der en vej tværs over marken fra kirkens sydøstlige hjørne og ned til møllen, hvor den møder en vej nede fra gården.

At det var en stubmølle, der lå her, kan også bekræftes af et fotografi fra 1892. Det år havde den daværende ejer Jacob Nørgaard og hans hustru guldbryllup. I den anledning blev der lavet et meget fint billede af slægten. Familierne

blev fotograferet og som baggrund havde familierne deres gård. Som baggrund for Ane Cathrine og Jacob Nørgaard var selvfølgelig et billede af Aggersborggård. Tilsyneladende et malet billede.

Man kan tydelig se ved den vestre gavl af laden, at her rager møllen i vejret, og det er stubmøllen. Det fornemme fotografi hænger på Aggersborggård i frk. Nørgaards stue. Desværre er det ikke lykkedes mig at opspore det malede billede. Måske er det gået tabt.

Fortsættes.

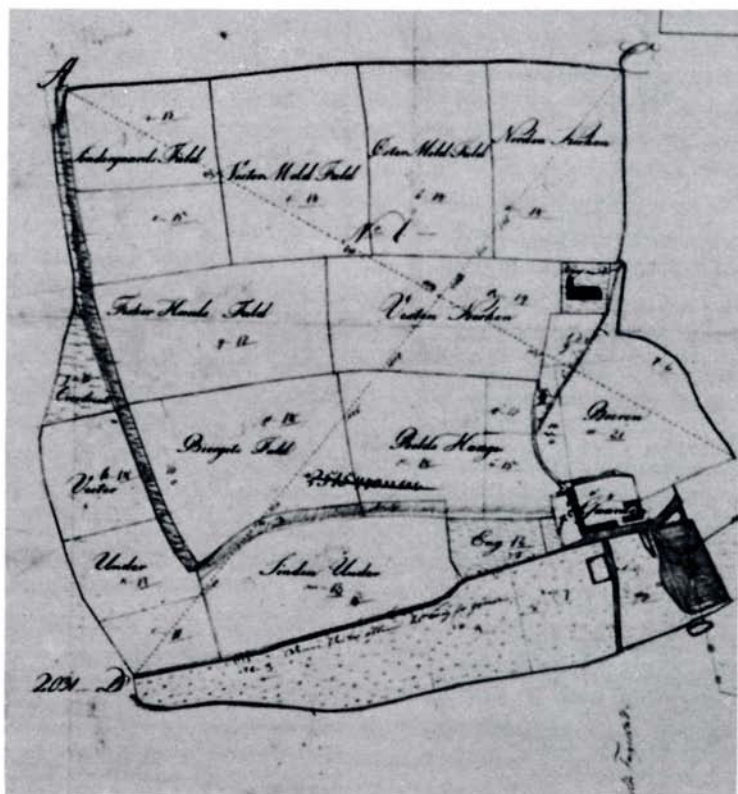

Fig. 5. Matrikelkortet fra 1812 har også møllen placeret nordvest for Aggersborggård.

Wormsthorp.

af Karl Würtzen.

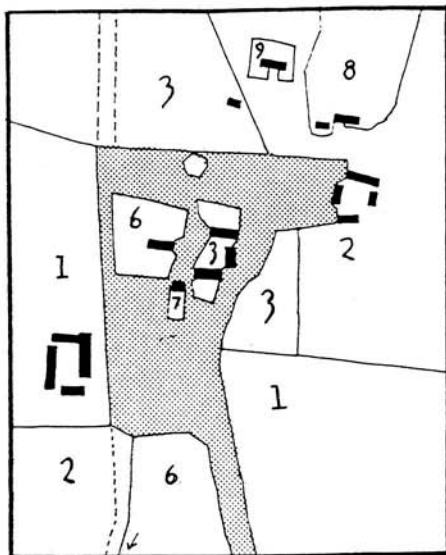
Der var engang, ja sådan kan man idag skrive om det, der i sin tid var landsbyen, eller rettere udflytterlodden Vormstrup. Den var beliggende umiddelbart nord for Toftebjerg, eller Toftebjerg bakke, som indfødte Løgstørboere kalder det. Kun et enkelt stuehus, nemlig det, der tilhørte Toftebjerggård, vidner idag om stedet.

Navnet Wormsthorp, der første gang nævnes i et pantebrev fra 1465, lader ane, at Worm eller måske snarere Orm, var den første pioner, som slog sig ned på stedet.

Vormstrup er ikke nævnt i Chr. V.s matrikel fra 1688. Dette må skyldes, at hele ejerlaget på daværende tidspunkt har været ryttergods, det vil sige, at det har tilhørt militæret. Denne slutning bestyrkes af, at herredsfoged Jens Toftebjerg og to af Løgstør bys indbyggere i slutningen af 1717 på egne og Løgstør bys indbygges vegne, køber en række ejendomme i Vormstrup by og mark. Sælger var netop 1. og 5. jyske regimenter.

Det drejede sig om ialt 18 gårde og 8 boelssteder eller ialt 26 matrikler, hvoraf de 5 ganske vist var øde. Dette indebærer formentlig to ting, nemlig for det første at selve landsbyen omkring 1700 bestod af flere ejendomme, end der stod tilbage godt 100 år senere, og for det andet at ejerlaget Vormstrup mark, som må have ligget nord for landsbyen, midt i 1700-tallet er blevet lagt ind under Løgstør by.

Ud fra gamle kort er det muligt at danne sig et indtryk af hvordan "byen" har set ud for små 200 år siden.

Kort 1: Wormstrup omk 1800

På kortet kan man se, at den bestod af tre gårde og 4 mindre ejendomme. På kortet er endvidere anført de matrikelnumre, som var gældende på daværende tidspunkt, og som forøvrigt for nr. 8 og 9's vedkommende havde samme grænser så sent som i 1967. Men lad mig omtale de enkelte matrikler i nummerorden.

Nr.1. Denne gård - idag Toftebjerggård - har åbenbart, ved matrikuleringen haft en særlig status, idet den fik nr.1, uden at være den største (både nr.2 og 3 var ca. dobbelt så store). I 1774 boede der en landmåler ved navn Ole Hall på gården. Han gjorde sig bemærket ved at fodre sine kreaturer med hestemøg.

Nr.2, er Wormstrupgården. Midt i forrige århundrede flyttedes den op på marken. For et halvt århundrede siden erhvervedes den af proprietær Bolt Welling. Stuehuset er endnu tilbage, det er det der ejes af Hans-Wilhelm Welling.

Nr.3 var i 1814 den største af gårdene. Selve gården lå lige midt i byen, medens næsten al jorden var beliggende vest for Toftebjerggården. Også denne gård blev flyttet ud, endnu er avlsbygningerne at finde nede øst for produktudviklingscentret. Holm Pedersen var den sidste ejer før kommunen omk 1972 overtog ejendommen. M.Møller, fhv. lærer i Løgsted, har i Årbog for Himmerland og Kjær Herred i 1932 udkastet den teori, at den er benævnt som Abildgaard i et retsnotat fra 1541.

Nr.4 er ikke med på kortet. Det var og er også idag, den vestligste lod i ejerlaget Vormstrup. Det er beliggende helt ude ved kanalen og har ikke været dyrket i mange år. I 1975 hørte jeg arealet benævnt som Jens Niensens lod.

Nr.5 er heller ikke med. Ejendommen, der idag ejes af Wilhelm Pedersen, er nemlig beliggende helt oppe ved Tinghøjvej. Tolleruphus hedder den, og den var i 1853-ejet af det offentlige, som brugte den til epidemihus, i forbindelse med koleraudbrud i Løgsted.

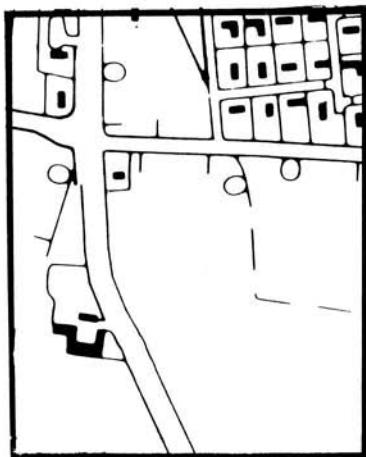
Nr.6 var den største af de mindre ejendomme, idet den udover et mindre jordstykke syd for byen, også havde nogle tønder land nordligst i Raunstrup.

Nr.7. Dette hus var byens mindste, og det har nok været enten en landarbejderbolig eller et aftægts hus.

Nr.8 var sandsynligvis den mindre ejendom, som omkring 1830 blev lagt til Wormstrupgården.

Nr.9 har vel haft en funktion, der svarer til nr.7.

Det med priksignatur viste areal er byjord, som brugtes til vej og lignende. Gadekøret var beliggende umiddelbart nord for Abildgaard.

Kort 2: Samme område omk 1980

På kort nr. 2 er vist det seneste geodætiske kort over det samme område, som kort 1. Man kan her konstatere, at landevejen mod Viborg har ændret retning. Den går nu i retning af Løgsted kirke, medens den tidligere gik i retning af Raunstrupgården.

Karl Würtzen.

I EG FANDT FORLEDEN

Kirkebøger findes ved alle kirker, og her indfører præsten fødsler, vielser, dødsfald m.m. Bøgerne bliver meget benyttet til slægtsforskning og andre studier i personalhistorie.

Det er normalt en oprensning af navne og datoer, men af og til føler præsten trang til at skrive en længere historie om noget, der optager ham stærkt.

Det skete f.eks. for pastor Trojel i 1853, da koleraen kom til Løgsted. (Se KREJL, 7. årg. s. 3 ff.)

Præsten kan også blive beordret af biskoppen til at indføre nogle svar på hans spørgsmål.

Den opgave fik pastor S.A. Munch i okt. 1771 af biskop Rottbøll i Viborg.

"Besvarelse paa de af hans høyædle Høyærværdighed Hr. Biskop og Doctor Rottbøll ... fremsatte 12 Spørgsmaal, der efter hans Ordre indføres i Kirke-Bogen saaledes som den til ham var indgiven."

Munch var præst både i Kornum Løgsted og dermed også for Løgstør, der jo ikke havde kirke selv. De 12 spørgsmål drejede sig om sognenes beskaffenhed og præsteembedets indtægter.

Løgsted sogn beskrives på denne måde: "Til Løgsted sogn /Løgstør i alle deele og annex-gaarden alleene i henseende til Hartkorns beløb undtagne/ hører 31 decimanter (tiendeydere), bestaaer af 5 byer og een enlig gaard 138 tdr. 7 skpr, 1 fdk. 1 alb. hartkorn, 26 husmænd, 61 familier, omtrent 300 hoveder, samt 183 communicanter. NB. Løgstør, et liidet handelssted i sognet, er ikke anført blandt decimantes, da just ikke er matriculeret hartkorn til byen, uden nogle faa skiepper paa nogle eng-haver og et kiær til fæe-drift, men foruden det i sognet anførte, har dog byen 20 tdr., 23 skpr tilkiøbt hartkorn af rytter-gods fra nærmestliggende bye, hvilket i mange smaae-deele ejes og bruges af byen, men 2de mænd staar allene for at svare baade tiende etc. deraf. Indvaanerne kand ikke just ansættes for husmænd, hvorfor der i byen alleene er at anføre 90 familier, omtrent 380 hoveder og 230 communicanter."

Munch skriver så om, hvor præsten får penge fra, og hvor mange det bliver, og så tilføjer han: "NB. Hertil maae føjes dette, at præsten og degnen nyder hver Philippi-dag i Løgstør en løn kaldet Waldburg-løn, som af dem huus fra huus indkræves, og det enten efter en kongl. forordning udgivet af kong Christian dend 3die

Hotel Restaurant-Beværtning

Gæstgivergård - Værtshus - Knejspe - Ølhus

TELEFON 2. — — — — TELEFON 2.

HOTEL „DU NORD“

O. JORDANSEN

Mens Hotel Limfjordens betydning var på sit højeste, lå der længere mod øst i Fjordgade et mindre gæstgiveri, der blev drevet af C.Sønderholm.

Han solgte d. 7.april 1853 til Søren Aasted. Han var af den kendte rebslagerfamilie, (se KREJL. 2.årg. s.59).

Søren egnede sig ikke til rebslagerhåndværket og blev bl.a. skriver og senere forpagter af Torstedlunds mejeri. Herfra vendte han hjem og overtog gæstgiveriet.

Huset var et lille enetages og Søren Aasted byggede en etage på. Hvornår gæstgiveriet blev til Hotel du Nord har vi ikke opklaret, men det forøgede gradvist sin betydning, og blev henimod slutningen af århundredet det førende hotel i byen.

Søren Aasted var meget omhyggelig for sine gæster og rullede meget fine fidibusser til dem. Det var jo før ligh-terens tid, og tændstikker var heller ikke almindelige, så de sammenrullede papirstrimler, der kaldtes fidibusser, var nødvendige til at tænde piben eller cigaren ved.

Edv. Jensen, Hotel „du Nord“, Løgster. *En glædelig Til og godt*
Kyssaar fra Edv. & Thanne Jensen.

Hotellet ca.1905.

Det blev også hurtigt et anerkendt madsted, og det fortælles, at handelsrejsende, der kom til Løgstør, diskuterede, hvor mange alen medisterpølse de skulle bestille.

Omkring 1884 følte Aasted, at alderen begyndte at trykke, så han solgte til P.J.Sejrup. Det var en temmelig ung mand, men han blev syg og måtte i 1893 afhænde til P.Jensen, købmand. Det var 13.maj. Den 7.juni meddeler avisen, at P.J.Sejrup er død efter lang tids håbløs sygdom, 42 år gammel.

Det er i Sejrups tid, at vi ser de første tegn på, at hotellet har overtaget underholdning på en scene fra Hotel Limfjorden.

I 1904 hed hotelejerer Edvard Jensen. Han ville gøre hotellet større, og derfor købte han i 1908 nabejendommen mod øst og slog de to bygninger sammen. Der skulle dog være en indkørsel midt på facaden.

Foran hotellet ud mod fjorden var der små pavilloner, hvor gæsterne i godt vejr kunne sidde og nyde udsigten, foruden hvad de ellers nød.

En af stamgæsterne var boghandler Carl Fr. Støckel, der anså en dag for spildt, hvis han ikke havde aflagt hotellet et besøg.

Op gennem årene optræder en række indehavere, som Richmann Jensen, O. Jordansen og A.P.Ejlersen.

Hotel du Nord før branden, hvor man stadig kunne se de to bygninger.

I hotellets store sal var der bygget en scene, som kunne bruges dels til turne-forestillinger og dels til lokale amatørteaterudfoldelser.

Selskabet "Athena" begyndte omkring 1917 og gennemførte en mængde skuespil og revyer. (se KREJL, 5. årg. s.35 og 53.)

Hotellet blev handlet nogle gange gennem årene. I 1943 blev det overtaget af B.Brønnum Pedersen, som kun havde det få år, for i 1947 hed ejeren Brøndum Schmidt. Han var også aktiv med hensyn til byfester og amatørkomedier.

Midt i 1950-erne var hotellet overtaget af Egon Petersen, der fik Marshallhjælp til en ekstra etage og en ny sal. Den ny sal fik en meget kort levetid inden den brændte i 1955. Det gik bl. a. ud over scenen, som ikke blev genopbygget, så efter den tid har Løgstør ikke haft en fast scene.

Foruden brand har hotellet også været hjemsøgt af vand. Værst var det i november 1981, da fjorden steg to meter over

Carl Fr. Støckel nyder livet.

---

daglig vande, men hotellet har overlevet alle attentater og fortsætter i fin stil.

Telefon 2.

A. Nielsen.

Smånyt

Skibsforslis i Bredninggen.

En Skaftevind tvang Galeasen rundt.

— Mandstabet bjergede livet.

I Gaar Morges er der i Løgstør Bredning hendet en uhyggelig Begivenhed, der var meget nær ved at foraarstaae to Sømands Død. Galeasen „Maagen“ af Ljstved, Kaptajn Svindberg, der et Par Dage havde ligget opankret ud for Løgstør, ledte ved 8-Tiden Søndag Morges og stod vestpaa gemmen den grandede Kende over Løgstør Grunde. Skibet, der kom fra Halsborg og skulde til Ljstved, var ladet med 20 Tons Die-lager og 15 Tons Majs til Agent B. Jensen, Ljstved. En Del af Lasten var anbragt paa Dækket, hvilket havde sin Anbel i Katastrofen, der indtraf, netop som Skuden naaede Kendenes vestlige Udløb i Løgstør Bredning.

En Skaftevind tvang Skibet til at lægge sig stærkt paa Siden, hvorved Dækkelasten rev sig løs og stred ned i Ræfiden. Skibet vaskede nu helt over, og Vandet strømmede ind i Farvandet gennem Luggerne, der skod aabne. Kaptajnen og det andet omfordværende Menneske, hans Søn styrkede op i Skibets Jolle, der hængte i Hækkem. Der var ingen Tid at spilde. Døden skuede. I Løbet af kun 5 Minutter var Skibet fuldt af Vand og gik til Bunds. Heldigvis kom Jollen fri af det synkende Skib; men Situationen var ingenlunde hyggelig, da Bønden var halvfuld af Vand. Fiskere her fra Løgstør, der befandt sig med deres

Motorbåde i Nærheden, kom imidlertid hurtigt til Hjælpshænder og bjergede de to flidbrudne Sømand og deres Jolle ind til Løgstør. De havde naturligvis ikke kunnet redde deres Ejendele, da Katastrofen indtraf saa pludselig.

Maften af den sunne Galease rager op over Vandfladen, og der vil antagelig blive gjort Forsøg paa at bjerge Skibet; men nogen endelig Bestemmelse herom er endnu ikke truffet.

1921

Stedet Nr. 57 i Løgstør Hjørbygd, bestaaende af 5 Sag Hans tilgaden og 8 Sag Fleisvud tilgaden, Alt indrettet til Beboelse, samt Stedet beliggende til Væstergaden, bestaaende af 7 Sag, indrettet til Beboelse og Færdel, kan paa billige Penges vilkaar erholdes tilskuds enten samlede eller særskilt, hvet med sit Gaardrum og Brønd. Til Tienkomsten hører Rettigheder til Gjenneagang over Rødsens, Simon Knudsens Gaard, til og fra Fjortegaden, ligesom og Gæderummet imellem Tienkomsten og Røds Jens Christensens Sted følger med i Løbet, og ere disse Rettigheder af behjærligt Værd for Tienkomsten. Kjøbhavere vilde henvende sig enten til Hr. P. Fisker i Løgstør eller E. Petersen i Halsborg.

1857

Løgstør

Haandværkerstiftelse,

der i Aar agter at opføre en Bygning, indbyder herved Byens Bygningshaandværkere til at deltage i en Konkurrence ved Udarbejdelse af Tegning med Overlag samt Beskrivelse. Bygningen skal være 30 Alen lang med Kolt og være indrettet til 4 Familier. Nærmere Oplysninger kan indhentes ved Henvendelse til Sædelserne Røller.

Til Præmier udsættes 50 Kr., der uddeles enten samlet eller delvis. Tegningerne indleveres under et Mærke, ledsaget med en forseglet Konvolut, indeholdende Navn, der svarer til Tegningens Mærke. Kun ved den eller de Tegninger, som premieres, vil Konvolutten blive aabnet.

Tegningerne indleveres til Vej-assent F. uul inden Lørdagen den 24. ds.

Bekyrelsen

20.-4.

1900

Det af mig abtererede

F. O.

er nu solgt.

Anton Gølf,
Sigtstrup.

1900

Et prospekt af "Petersborg", set mod nord. Det er fotograferet af Nyholm Olsen, og sidder på et postkort, der er afsendt 1910. Hjulsporet i forgrunden må være Ørbækvej.